

Essay Project Interactive Multimedia

Tijdens de laatste periode van het eerste studiejaar Informatie, Multimedia en Management heb ik het vak Project Interactive Multimedia gevolgd. Ook wel afgekort als (P)IM. Het doel van dit vak was het ontwerpen en ontwikkelen van een multimedia applicatie, met zowel educationele als spel-elementen, als middel in een communicatie strategie ten behoeve van een maatschappelijk relevant doel of missie. Samen met mijn studiegenootje Melvin Roest heb ik dit doel verwerkt in een videoapplicatie over de Flashmob / Open Mic die wij gehouden hebben op 26 juni 2011 op Rembrandtplein. In dit verslag geef ik u een overzicht van het hele project met alle ins en outs, leuke, goede en grappige dingen, maar ook een aantal verbeterpunten.

The beginning

De eerste week van periode 6 begon, en tot mijn spijt zag ik mijn rooster dat de colleges van de studies Economie en Bedrijfseconomie, en Informatie, Multimedia en Management (IMM) allemaal tegelijk vielen. Aangezien Economie verplichte colleges waren, waarbij we groepen moesten vormen om later een paper te schrijven ben ik daarheen gegaan. Halverwege de week stuurde ik Melvin een berichtje op Facebook over het vak P(IM). IK vroeg hem wat er van ons verwacht werd, en waar het vak precies over ging. Hij vertelde mij dat we een interactieve video applicatie moesten maken tijdens dit vak, en had al precies een idee hoe hij dit ging doen en wat hij ging filmen. Hij zei dat hij een flasmob wilde organiseren op de Dam en die wilde filmen vanuit drie verschillende perspectieven. Ook vertelde hij mij dat hij al heel wat vrienden had aangesproken over de flashmob en zij bereid waren mee te doen. Toen ik zei dat ik het een leuk idee vond vroeg hij of ik zijn 'partner' wilde zijn tijdens dit project, aangezien hij er nog geen een had. Natuurlijk zei ik ja, ik vond het een heel leuk idee en Melvin als partner is altijd gezellig. De week erna zat ik bij college tijdens het vak P(IM) en Melvin legde me uit wat hij precies in gedachten had en hoe hij het wilde regelen. Hij zag het al helemaal voor zich en kon toen al niet wachten. Melvin zou gaan beatboxen en rappen op de Dam en tijdens deze flashmob / open mic wilde hij zoveel mogelijk ervoor zorgen dat mensen die toevallig op de Dam waren mee gingen doen. Ons maatschappelijk doel was spontaniteit. Mensen moeten spontaner worden, en van het leven genieten en lol maken. Dit wilden wij bewerkstelligen op de Dam.

Het project

Tijdens de colleges die volgden moesten we een aantal presentaties houden over wat we precies tijdens het project gingen doen, wat we gingen filmen en hoe onze videoapplicatie eruit zou zien. Aangezien Melvin zou gaan beatboxen en rappen tijdens de Open Mic leek het ons een leuk idee om Melvin dit ook te laten doen in het lokaal zodat de klas alvast een voorproefje kon nemen van wat wij van plan waren. Zo gezegd zo gedaan, Melvin presenteerde de presentaties al beatboxend en rappend. Ik bleef voornamelijk op de achtergrond, wat ik eigenlijk het hele project heb gedaan.

Inmiddels kwam de dag van de open mic steeds dichterbij en er moesten een aantal dingen geregeld worden. Namelijk een versterker met microfoonaansluiting, mensen die muziek konden maken, en heel veel publiek. We hebben ons project op Facebook gepost als een event, en veel vrienden uitgenodigd. Melvin's vader kende toevallig iemand met een versterker die wel zou willen meewerken. Uiteindelijk hadden we zo'n 30 man geregeld die wel bereid was mee te doen aan ons project, en een man met een versterker. Maar deze man had niet zomaar een versterker, hij zou die versterker namelijk op een rollator plaatsen

waarmee hij gemakkelijk rond kon lopen. Bij het idee moest ik er lachen, en was benieuwd hoe het eruit zou zien op de dam, iemand met een rollator en een versterker.

Eindelijk was het zover, 26 juni 13.00 op de Dam. Melvin had een opperbeste stemming en had er helemaal zin in. Hij was zojuist namelijk over de kalverstraat gelopen en had iedereen die hij daar was tegengekomen gehighfived. Maar toen we met een paar vrienden op de Dam aan kwamen zagen we heel veel toeristen, maar ook heel veel mensen die opradens gaven. Deze mensen trokken al zoveel publiek dat het ons niet verstandig leek om onze open mic op de Dam te doen. Maar natuurlijk zijn er in Amsterdam genoeg alternatieven, en zo gingen we richting Leidseplein. Maar ook Leidseplein was vol met muzikanten en andere artiesten, en dus gingen we naar optie 3, Rembrandtplein. Hier zijn meestal niet veel straatmuzikanten en dus verwachtten wij daar succes te hebben. Aangekomen op het Rembrandtplein zagen we een enkele gitarist langs de café's gaan om liedjes voor mensen te spelen, maar verder geen andere artiesten. Dit zou de plek worden waar we ons project zouden gaan doen.

Op het laatste moment moest er nog veel geregeld worden. We hadden geen vergunning voor onze open mic, maar tot mijn schrik liepen er mensen van de handhaving de hele tijd over het plein. Uit ervaring weet ik dat deze mensen snel moeilijk doen. De vrijdag ervoor had ik namelijk 180 euro boete gehad omdat ik aan het flyeren was voor Cafe Pirates op het Leidseplein. Melvin ging daarom toestemming aan de café's vragen die rondom de plaats zaten waar we onze open mic gingen houden. Niemand vond het een probleem, dus met de café's zouden we geen last krijgen. Nu moest de RockingRollator worden opgezet en ondertussen draaide Melvin al een beetje warm door het beatboxen bij de auto waar we de open mic aan het voorbereiden waren. We kozen ervoor om een collega van mij te laten filmen, samen met mij en een vriend van Melvin. Zo zouden we drie perspectieven krijgen die we konden verwerken in onze videoapplicatie.

Nadat we iedereen hun plaats hadden gewezen waar ze moesten staan, en hadden verteld wat er eigenlijk verwacht werd van iedereen begonnen we met de open mic. Ik en de twee anderen stonden klaar met onze camera's in de aanslag om alles te filmen.

Het was een geweldig gezicht om de vriend van de vader van Melvin te zien met de Rocking Rollator. Samen met zijn cowboyhoed en gitaar gaf dit veel bekijks. Eenmaal op de plek waar we de open mic gingen houden begon Melvin met rappen en beatboxen en betrok er steeds alle passerende mensen bij. Helaas wilden velen niks weten van wat wij aan het doen waren, maar gelukkig waren er ook een aantal die wel mee wilden doen! Na een twintig minuten te hebben opgetreden wat eigenlijk wat lang is voor een open mic zijn we ermee gestopt om een halfuur later weer op een andere plaats verder te gaan. Helaas was het al te laat geworden en moest de man met de Rocking Rollator naar zijn werk, en konden we dus niet nog een tweede optreden doen.

The End

Achteraf kijk ik terug op de open mic als ik hele gezellige middag, waarin wij hebben geprobeerd mensen spontaan mee te laten doen in onze gezelligheid. Ik heb gemerkt dat veel mensen er niet voor in zijn, en liever onzichtbaar zouden willen zijn als ze aangesproken werden door Melvin tijdens de open mic. Maar ook een aantal vonden het helemaal geweldig.

Tijdens elk project ben je afhankelijk van andere mensen, en zo ook tijdens dit project. De man met de Rocking Rollator kon niet blijven tot het tweede optreden tot onze grote spijt, en daarom hebben we eigenlijk maar een optreden op een relatief rustige plaats uitgevoerd.

Ook de drie perspectieven die wij in gedachten hadden konden achteraf niet uitgevoerd worden omdat het sturen van het filmpje van mijn collega naar mij niet goed gegaan was. En toen we er achter kwamen had hij het filmpje al van zijn Iphone verwijderd. Hierbij neem ik alle schuld op me, want ik had het filmpje gelijk thuis moeten controleren, en niet de dag erna toen we ermee aan de slag gingen.

En natuurlijk niet te vergeten waren we afhankelijk van ons publiek. Het enthousiasme, en de spontaniteit van de mensen die langs zouden lopen.

Ik vond het een heel geslaagd project! Ik heb erg veel lol gehad tijdens de open mic zelf en de voorbereidingen ervan met Melvin. In de klas bleef ik meer op de achtergrond omdat Melvin eigenlijk de ster van onze show was, en ik kon ook niet bij alle colleges aanwezig zijn in verband met twee studies. Ook de colleges waren leuk, heel anders dan de 'saai' colleges van economie waar er twee uur lang iemand voor je neus staat, die je heel veel informatie geeft wat het ene oor in en het andere oor uit gaat. Kortom ik heb genoten van dit project, en dat zeg ik niet snel van een vak!